

Justitsminister, der fremkom med saadanne Indvendinger mod vort Forslag, saa faar det faaet ud, at der skal være heri Landet 300,000 Fruentimmer, som have i Siinde at ernære sig ved Utugt. Det er vel omtrent alle dem, vi have i Danmark, som der kunde være Tale om kunne. Jeg fremfører dette som Bevis for, af hvilken Bestaafenhed de Indvendinger ere, der komme frem mod Forslaget, og som Bevis for, at det er rene Overdrivelser, man vil slaa det ihjel med. Jeg har ikke fundet noget som helst reelt dert, skønt jeg baade meget omhyggeligt har gennemlæst, hvad der fremkom ved 2den Behandling og omhyggelig har hørt paa, hvad der er fremkommet i Dag. Det eneste, jeg kunde forstaa af, hvad det ærede Medlem for Bølle Amts 3dje Valgkrets sagde, var, at han vilde jo enten beholde det, som det er — ja det vil han jo rigtignok nødig, eller give det helt frit, idet han jo gaar ud fra, at en Prostitution, den være sig offentlig eller mere hemmelig, den være sig statsbestyret eller ikke statsbestyret, en sliq Prostitution ere vi nødt til at have. Det udtalte det ærede Medlem ved 2den Behandling. Man kunde ikke indvære den. Ja det er en Betragtning, som man jo kunde gøre gældende, hvis man har den Tro, at Mændene heri København ikke kunne leve under omtrent samme Forhold som Mændene i den øvrige Del af Landet. Det, vi foreslaa med vort Forslag, er jo hverken mer eller mindre end at gøre Forholdene her i København, som de ere uden for København. Det er det hele. Kunne Københavnerne ikke leve under de samme Forhold som i de øvrige Dele af Landet, nu, ja det er en anden Sag, og det er det, det ærede Medlem for Bølle Amts 3dje Valgkrets mener. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse læse et Par Linier op, af hvad det ærede Medlem for Bølle Amts 3dje Valgkrets sagde ved denne Sags 2den Behandling. Efter at han havde fordybet sig i Betragtninger over den forsærdelige „Støgejagt“ som han kalder det, der vil finde Sted her i København — det er den samme Betragtning, som den ærede Minister kom ind paa, da han talte om de 300,000 Kvinder, som kunne forventes at ville ernære sig ved Utugt — og efter at det ærede Medlem har skildret dette med meget strigende Farver, fortsætter han:

„Efter at denne første Støgejagt er bleven udført med Held, og tusinde Kvinder ere bleve internerede i Fængsler, vil der begynde en anden mere ubyggelig Sag, ikke fra Politiets Side, men fra, de ikke tusinde, men maaste titusinde og flere Mænd i København, der tidligere have søgt til disse Kvinder. De ville søge sig ny Ofre og ville ganske sikkert ogsaa finde disse Ofre.“ Efter at vi altsaa have faaet bygget disse Fængsler for Kvinder, og efter at vi have faaet tusinde Kvinder ind i dem og maaste tusinde Kvinder til, komme disse titusinde Københavnerne paa deres Sag i Hovedstaden og overvælde andre tusinde Kvinder, som saa skulle i Fængsel. Det er af den Slags Overdrivelser (Galkensstjerne: Ikke Spor af Overdrivelse!). Ja det kan være meget morsomt. Anden Behandling mørede mig, for saa vidt jeg hørte den, og Behandlingen i Dag har ogsaa møret mig, men det er den samme Trafik, om jeg saa maa sige, der bruges af dem, der ere Modstandere af, at vi udtale, at vi ikke ville vide af den offentlige Prostitution her i Landet at sige. I Dag begyndte den ærede Minister jo med en hel Del juridiske Betragtninger, som forøvrigt ligge uden for Sagen. Man kan jo gjerne tale om, at enten skal Utugt være strafbart, eller ogsaa skal det ikke være strafbart, det er en Betragtning, som man godt kan stille op, men det har jo ikke noget at gøre med det, som finder Sted her i Landet. Her i Landet er Utugt baade strafbart og ikke strafbart. Man tager her i Landet Hensyn til Erhvervet, og det kan jo være en juridisk og formelt rigtig Betragtning, at man kan tage Hensyn til Erhvervet eller lade være, og men, at det enten kan være strafbart eller ikke strafbart, men det kommer ikke denne Sag ved. Lige saa kan man opstille det Spørgsmaal, om naar Erhvervet ved Utugt skal være strafbart for Kvinder, det saa ikke ogsaa skal være det for Mænd, men det ligger jo ikke praktisk for, og den ærede Minister vil jo heller ikke ind paa at saa Sagen indrettet saaledes. Derimod udtalte den ærede Minister en Sætning, som jeg fuldt ud kan tiltræde, og det er den, at man maa vide, hvor man vil hen. Naar jeg undertager Flertallet som har stillet de foreliggende Vædringsforslag, og de, som i Dag stemme for disse Vædringsforslag, fordi de